

JÄÄSKI-SEURA RY

Imatran seurakunnan kirkkoihin sijoitetut Jääsken kirkkojen esineet

Jääsken seurakunta lahjoitti esineistöä vuonna 1949 perustetulle Imatran seurakunnalle. Arvelin esineitä löytyvän lähinnä Jääsken kirkon perinnettä vaalivasta Imatrankosken kirkosta.

Imatrankosken kirkon pääalttaritaulu on **E.A. Liljelundin** vuonna 1888 Jääsken kirkkoon maalaama alttaritaulu "Tulkaa minun tyköni." Taulun pelasti palavasta Jääsken kirkosta suntio **Oskari Akkanen** evakkoon lähdön kiireessä vuonna 1940 leikkaamalla sen irti raameistaan. Alttaritaulu tervehtii nyt kirkossa meitä tutulla paikallaan alttariseinällä.

Kauniisti hohtavista, arvokkaista ehtoollisastioista näyttävin on iso, hopeinen viinikannu, jonka koristeena on kannessa seisova risti. Kannun on valmistanut Kultakeskus OY Hämeenlinnassa vuonna 1924.

Isoja ehtoollismaljoja eli -kalkkeja on kaksi kappaletta. Vuonna 1690 Jääsken kirkolle lahjoitettua, 49 luotia painavaa, ruusukoristeista hopeakalkkia on korjattu. Samalla jalan rikkoutunut reunalevy on kiinnitetty väärin ja hopeasepän leima on turmeltu. Ehtoollisviiniä on voitu tarjota myöhemmin myös yksittäispikareista, joita seurakunnalla oli sata kappaletta. Näitä pikareita on Imatrankosken kirkon ohella myös Imatran Tainionkosken kirkossa ja Kouvolassa sijaitsevassa Korian kirkossa. Viimemainitussa kirkossa säilytetään myös ainakin yhtä ehtoollismaljaa.

Öylättilautaseen (pateeniin) on kaiverrettu "Jääsken seurakunta". Sen on lahjoittanut **Conrad Seseman** nuorempi 14 kesäkuuta 1756. Kokonsa puolesta se sopii hyvin ehtoollismaljojen kanteenakin käytettäväksi. Öylättirasia (ehtoollisleipärasia), joka on saanut kanteensa koristeeksi paksun ristin, on luultavasti samoilta ajoilta. Pohjassa lukee "Jääsken seurakunta".

Imatrankosken kirkon sakastista löytyy myös useita kynttilänjalkoja. On korkea, ylhäältä koristeltu ison kynttilän jalka, kaksi erittäin kaunista, pienemmälle kynttilälle tarkoitettua sekä kaksi kolmen kynttilän kynttelikköä. Kaikki edellä mainitut esineet ovat paksua hopeaa. Kirkonmenoja on voitu elävöittää myös kahdella kiertein koristellulla, messinkisellä kynttilänjalalla. Tinaisista kyntteliköistä, joita on tallella kaksi, isompi on ajan saatossa vaurioitunut. Kirkollisten esineiden säilytystä varten oleva puulaatikko on myös tallella.

Tekstiilitaiteilija **Greta Skogster-Lehtisen** suunnittelema kookas, neljä metriä pitkä ja 91 cm leveä, erittäin kaunis, keskeltä enkelien kannattamalla kruunulla ja sivuilta liljankukin kirjailtu suurikokoinen alttarivaate on kudottu villasta ja silkistä ja koristettu hopea- ja kultalangoin. Se on todella upea ja

hyvässä kunnossa. Sama taiteilija on suunnitellut myös Kolmen Ristin Kirkkoon yksinkertaisen tyylikkään, vaalean alttariliinan.

Suoranainen ihme on punasamettinen, hopearistein ja –kirjaimin sekä vuosiluvuin 1696 koristettu messukasukka. Kasukan selkäpuolella on iso risti, jonka poikki puun yläpuolella on kirjaimet INRI ja alapuolella kirjaimet PH ristin vasemmalla ja AR oikealla puolella.

Saarnastuolin kirjaliinoja löytyy kaksikin kappaletta. Toinen on tumma, samettinen, keskellä Kristus-monogrammi ja reunoilla kauniit kirjailut. Toisen tummalla pohjalla on valkoinen, nokassaan lehvää kantava, lentävä kyyhkynen.

Yksi kalkkiliinoistakin on kyyhkykuvioinen ja kullanvärinen kirjailuin somistettu. Toinen tummista kalkkiliinoista on yksinkertaisemmin kultakirjailtu ja hapsullinen. Ehkä kaunein kalkkiliinoista on vaalea silkinen, kulmissaan tupsut. Pellavaisia alttariliinojakin lienee Jääsken kirkosta pari kappaletta.

Imatran Teppanalan rukoushuoneella on lisää Jääsken seurakunnasta pelastettuja aarteita. Kaksi korkeata, komeaa messinkistä kynttelikköä ovat **Pekka Ikosen** Jääsken seurakunnalle jouluna 1921 lahjoittamat. Rukoushuoneella olevat kaksi muuta korkeaa kynttilänjalkaa ovat luultavasti nekin Jääskestä.

On ilahduttavaa, että Jääsken entisen kirkon esineistöä on tallella näinkin paljon. Imatran seurakunnalle on esitetty toivomus, että nyt jo historiallisestikin arvokasta esineistöä käytettäisiin juhlistamaan jumalanpalvelusta ainakin kerran vuodessa. Muutoin on pelättävissä, että tieto esineiden arvosta katoaa viimeisen ”paljasjalkaisen” jääskeläisen mukana historian hämärään.

Tiedot on koonnut Kaija Linnahalme